

Sygn. akt I C 2015/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O.

przeciwko A. Ł.

o zapłatę

powództwo oddała

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 2015/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej – A. Ł. kwoty 211,55 zł oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód na podstawie umów cesji i nabycia praw nabył wierzytelność z tytułu pożyczki udzielonej stronie pozwanej od pierwotnego wierzyciela – (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W..

Strona pozwana nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie złożyła wyjaśnień w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd w oparciu o materiał dowodowy złożony do akt sprawy przez stronę powodową nie był w stanie poczynić pewnych ustaleń faktów istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd bowiem pominął większość dowodów wnioskowanych przez stronę powodową, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego bądź nie było pewne, czy stanowią odzwierciedlenie oryginałów, czy są kompletne, czy zostały sporządzone przez uprawnione osoby, czy pochodzą od wskazanego w nich autora, czy też zostały doręczone stronie pozwanej. Natomiast nie zostało w jakikolwiek wyjaśnione i wykazane, czy osoba podpisująca oświadczenie z 13 marca 2017 r. (k. 24) była umocowana do działania w imieniu cedenta, stąd na podstawie odpisu tego dokumentu (o ile nie jest opatrzony jedynie faksymile) nie sposób stwierdzić, czy doszło do skutecznego przelewu wierzytelności między (...) sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. a poprzednikiem prawnym powoda.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał tego, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na istnienie wierzytelności pierwotnego wierzyciela wobec strony pozwanej oraz tego, że nabył od tego wierzyciela konkretną wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem.

Zgodnie zaś z generalną dyrektywą wyrażoną w przepisie art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem przepisu art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód natomiast nie wykazał w sposób należyty, że nabył wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. Nie ulega wątpliwości, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Z wnioskowanych w sprawie dowodów zaś nie wynika to, że pierwotny wierzyciel przeniósł wierzytelność przeciwko stronie pozwanej na powoda.

Nadto należy stwierdzić, że w przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP 2006/16/849). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał. Powód nie udowodnił także tego, iż istnieje i przysługuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem.

Skoro zaś nie wykazano istnienia i wysokości wierzytelności wobec strony pozwanej oraz tego, że doszło do nabycia przez powoda konkretnej wierzytelności przeciwko stronie pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

W tym miejscu wskazać należy również na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431). Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 kpc, zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również to, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

SSR Paweł Juszczyżyn